

JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 1 DE LLEIDA

C/Canyeret, 3-5 C.P. 25007 de Lleida.

Telèfon 973 700 133

PROCEDIMENT ABREUJAT 444/2015

SENTÈNCIA NÚM. 251/2016

LLEIDA, a 24 de maig de 2016.

Vistes per la SS^a el Sr. Carles Brufal Clua, Jutge del Jutjat contenciós administratiu núm. 1 de Lleida i del seu partit judicial, les presents actuacions de **PROCÉS ABREUJAT** en exercici d'un **RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU**, seguit en aquest Jutjat sota el **nombre 444 de l'any 2015**, promogut a instància del SR. [REDACTAT], representat i assistit per la lletrada Sra. [REDACTAT], enfront l'Excel·lentíssim **AJUNTAMENT DE LLEIDA**, assistit i representat pel lletrat integrat en els seu propis serveis jurídics. Ha recaigut la present resolució en base als següents,

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- El recurrent interposà el corresponent recurs contenciós administratiu mitjançant escrit registrat el 14 d'octubre de 2015, contra el Decret d'Alcaldia de 30 d'abril de 2015, pel qual no s'accedia a que l'actor passés a situació de segona activitat.

SEGON.- La part recurrent, exposats els fets que motivaven la seva demanda i els fonaments de dret aplicables a la mateixa, va acabar sol·licitant que, conclosos els tràmits legals pertinents, es dictés sentència estimant les seves pretensions.

Un cop personada l'Administració i remés l'expedient administratiu, exposats els arguments que motivaven la seva oposició a la demanda i els fonaments de dret aplicables, va acabar sol·licitant que es dictés una sentència desestimant el recurs.

TERCER.- Practicada la prova, el procediment va quedar conclòs i pendent de dictar la pertinent sentència.

QUART.- En aquest procediment s'han observat totes les prescripcions legals en la forma de demanar i en la seva tramitació.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Com s'anticipava en l'antecedent de fet primer, el recurrent interposà recurs contenciós administratiu contra el Decret d'Alcaldia de 30 d'abril de 2015, pel qual no s'accedia a que l'actor passés a situació de segona activitat.

Concretament, interessa la part actora en el seu escrit de demanda, l'anul·lació del Decret impugnat i que es declari el dret del recurrent a ser adscrit a la situació especial administrativa de segona activitat com a membre de la Guàrdia Urbana de Lleida, amb efectes des del dia 1 de maig de 2015, que és el dia següent al que causà baixa a la Seguretat Social com a Sergent de la Guàrdia Urbana, dia coincident amb els efectes de la pensió d'incapacitat permanent total per la professió habitual; condemnant a la part demandada a donar-li una ocupació efectiva en un lloc de segona activitat i abonant-li les retribucions corresponents des de la data mencionada fins a la seva reincorporació efectiva.

SEGON.- Manifesta la part actora que per SJCA de lo Social número 1 de Lleida, de 23 de març de 2015, es va declarar al demandant en situació d'incapacitat permanent total per a la seva professió habitual com a Sergent de la Guàrdia Urbana amb dret a percebre una pensió vitalícia de 2.780,33 euros.

El dia 26 de març de 2015 el recurrent va presentar un escrit davant l'Ajuntament de Lleida en el que interessava que s'ordenés la seva baixa laboral com a Sergent de la Guàrdia Urbana i se'l passés a la situació de segona activitat.

Per ofici de 13 d'abril de 2015 la Directora Provincial de l'INSS va demanar a l'Ajuntament de Lleida que procedís a cursar la baixa del treballador afectat.

Per mitjà d'un comunicat de la Responsable de Planificació Estratègica de Recursos Humans, de data 28 d'abril de 2015, es va dirigir una consulta a l'INSS, tot demanant un aclariment i confirmació de la obligació de cursar la baixa. En resposta, l'INSS va remetre un ofici de data 28 d'abril de 2015, en el que es feia referència a que les Sentències

s'havien d'aplicar tal com havien estat dictades, i que en la seva part dispositiva hi constava el següent:

"(...) con efectos económicos a partir de la fecha en que el actor cause baja en el Régimen General por cuenta de la empresa Ayuntamiento de Lérida."

En coherència amb l'anterior, es va dictar un Decret d'Alcaldia de 30 d'abril de 2015 en el que finalment es resolia donar de baixa al treballador amb efectes econòmics i administratius des del dia 30 d'abril de 2015.

Davant del Decret esmentat es presentà un recurs de reposició en el què es manifestava que no s'atenia la seva petició de passi a segona activitat.

En el Decret d'Alcaldia de 1 de juliol de 2015, es va confirmar que es denegava el passi a segona activitat en base a entendre que el passi a segona activitat només pot ser aplicat a policies que romanguin en actiu. Llavors, al haver-se donat de baixa al treballador en data 30 d'abril de 2015, a sol·licitud de la Direcció Provincial de l'INSS, en aplicació de la esmentada SJCA de lo social de 23 de març de 2015, a partir de la data en què el Sr. [REDACTED] causa baixa del règim general de la seguretat social ja no es troba en actiu a l'Ajuntament de Lleida per la qual cosa l'Ajuntament no pot resoldre l'expedient de segona activitat sol·licitat pel recurrent.

Realment, la interpretació es desafortunada i nociva pels drets del treballador. En primer lloc, l'article 1 del Reglament regulador de la situació especial administrativa de la segona activitat dels membres de la guàrdia urbana de Lleida es limita a fixar els objectius del Reglament que no són altres que garantir l'eficàcia del servei i les aptituds psicofísiques dels agents que estiguin en actiu. És a dir, es tracta d'optimitzar aquesta eficàcia com a objectiu final. Ara bé de cap manera es pot entendre que l'article 1 (dirigit a delimitar els objectius de la norma), fixa un requisit addicional als previstos en l'article 2 (pel que fa a l'àmbit d'aplicació) i als específics previstos en el Capítol 5, que regula els llocs de treball per als qui no poden continuar fent tasques policials.

Concretament, el Capítol 5 és l'aplicable al cas que ens ocupa per remissió de l'article 2.2 del meritat Reglament. El seu article 20 disposa que *"el procediment d'assignació a lloc de treball de segona activitat s'iniciarà a sol·licitud de la persona funcionària de la guàrdia urbana declarada en situació d'incapacitat permanent total, que haurà de formular-la en un termini de 15 dies a comptar des de la data de la resolució de l'INSI"*

de declaració d'incapacitat permanent total.”

I aquests requisits i la declaració d'incapacitat permanent total (article 2 del Reglament), són els que han de donar al funcionari el dret del passí a segona activitat. En el cas que ens ocupa consta la declaració d'incapacitat permanent total per Sentència judicial de data 23 de març de 2015 (foli 21 de la causa); i consta la sol·licitud formulada en un termini de 15 dies a comptar des de la declaració feta per Sentència (concretament el dia 26 de març de 2015, foli 1 del EA). Per tant, es compleixen els requisits establerts en el Reglament.

Certament la meritada Sentència estableix que els efectes econòmics de la pensió es començaran a generar des de que l'actor causi baixa en el Règim General per compte de l'empresa de l'Ajuntament de Lleida. Però cal observar dues qüestions. En primer lloc la Sentència distingeix clarament la declaració d'incapacitat (amb efectes des del moment que es dicta la Sentència declarativa), i, per altra banda, els efectes econòmics derivats de la pensió vitalícia, amb efectes des del dia en el què l'actora causi baixa. En aquest cas no estem davant dels efectes econòmics que es deriven de la pensió, sinó davant d'una sol·licitud de passí a segona activitat que penja de la declaració d'incapacitat feta en Sentència.

En segon lloc, de cap manera el retard de l'Ajuntament a cursar la baixa del treballador pot perjudicar-lo. D'altra banda, d'acceptar-se una interpretació contrària s'estaria atemptant contra els principis de seguretat jurídica, de bona fe i de confiança legítima, tutelats en l'article 3 de la LRJPAC, a més de contravenir-se la finalitat de la normativa reguladora, que no només és garantir la màxima eficàcia del cos policial sinó també aconseguir-ho possibilitant el passí a segona activitat dels agents de la guàrdia urbana sempre que compleixin els requisits establerts reglamentàriament, com en el cas que ens ocupa.

En definitiva, no hi ha més remei que concloure que el treballador en el moment de sol·licitar el passí a segona activitat complia amb la totalitat dels requisits establerts i, a més, es conduí conformement ho preveu el citat Reglament en el seu article 18.

Corol·lari de l'anterior, donant resposta al que preveuen els articles 70 i 71 de la Llei 29/1998 de 13 d'abril, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa administrativa, s'ha d'estimar la demanda i declarar l'anul·labilitat de ple dret de l'activitat administrativa impugnada, declarant el dret del actor a ser adscrit a la situació administrativa especial de

segona activitat com a membre de la Guàrdia Urbana amb efectes des del dia 1 de maig de 2015. Així mateix, es reconeix el dret de l'actor a obtenir una ocupació efectiva i a percebre les retribucions corresponents des de la indicada data.

QUART.- Essent d'aplicació l'article 139 de la Llei de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa havent estimat la demanda presentada, en aplicació del criteri del venciment objectiu, correspon imposar les costes a la part demandada.

Vistos els preceptes legals i els demés de general i pertinent aplicació a la causa;

PART DISPOSITIVA

Que estimant el present recurs contenciós administratiu interposat per SR. [REDACTED] [REDACTED], contra les resolucions descrites en l'antecedent primer d'aquesta Sentència, **s'ha de declarar i es declara l'anul·labilitat** de l'activitat administrativa impugnada, **declarant el dret del actor a ser adscrit a la situació administrativa especial de segona activitat com a membre de la Guàrdia Urbana amb efectes des del dia 1 de maig de 2015.** Així mateix **es reconeix el dret de l'actor a obtenir una ocupació efectiva i a percebre les retribucions corresponents des de la indicada data.**

Aquest pronunciament s'ha de fer **amb imposició de coster per a la part demandada.**

Notifiquen aquesta resolució a les parts amb l'avertiment que no es ferma i que envers la mateixa s'hi pot interposar **recurs d'apel·lació** en el termini de 15 dies a comptar del dia següent en que sigui notificada davant d'aquest mateix Jutjat. Per a l'admissió a tràmit del recurs prèviament s'haurà de constituir dipòsit de 50 euros, de conformitat amb el que disposa la Disposició addicional quinzena de la L.O 6/1985 del Poder Judicial, excepte en els supòsits d'exclusió previstos (Ministeri Fiscal, Estat, Comunitats Autònomes, Entitats Locals i organismes autònoms que depenguin dels anteriors) o beneficiaris d'assistència jurídica gratuïta.

D'aquesta resolució se'n ha d'expedir testimoni per a la seva unió a la causa. L'original s'haurà d'arxivar al llibre de Sentències.

Per aquesta la meva sentència, la pronuncio, mano i signo.

